

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2007/33/WE

z dnia 11 czerwca 2007 r.

w sprawie zwalczania mątwików tworzących cysty na ziemniaku i uchylająca dyrektywę 69/465/EWG

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od chwili przyjęcia dyrektywy Rady 69/465/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania mątwika ziemniaczanego ⁽¹⁾ zaszły istotne zmiany w zakresie nazewnictwa, znajomości biologii gatunków i populacji mątwików tworzących cysty na ziemniaku oraz epidemiologii, jak również rozmieszczenia tych gatunków i populacji.
- (2) Mątwiki tworzące cysty na ziemniaku (*Globodera pallida* (Stone) Behrens (populacje europejskie) i *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (populacje europejskie)) zostały uznane za organizmy szkodliwe dla ziemniaków.
- (3) Przepisy dyrektywy 69/465/EWG zostały ponownie przeanalizowane i w wyniku przeprowadzonej analizy uznano je za niewystarczające. Konieczne jest zatem przyjęcie bardziej kompleksowych przepisów.
- (4) Przepisy te powinny uwzględniać konieczność przeprowadzania urzędowych badań, dzięki którym możliwe będzie zapewnienie, by na polach, na których zostały zasadzone lub są składowane sadzeniaki przeznaczone do produkcji sadzeniaków i niektóre rośliny przeznaczone do produkcji roślin do sadzenia, nie występowały mątwiki tworzące cysty na ziemniaku.
- (5) Na polach wykorzystywanych do produkcji ziemniaków nieprzeznaczonych do produkcji sadzeniaków powinny

być prowadzone urzędowe poszukiwania w celu ustalenia rozmieszczenia mątwików tworzących cysty na ziemniaku.

- (6) Do celów związanych z prowadzeniem takich urzędowych badań i poszukiwań należy ustanowić procedury pobierania prób oraz przeprowadzania analiz.
- (7) Należy uwzględnić sposoby rozprzestrzeniania się patogenu.
- (8) Przepisy powinny uwzględniać fakt, że mątwiki tworzące cysty na ziemniaku zwalczą się tradycyjnie przez stosowanie płodozmian, gdyż uważa się, że zaprzestanie na kilka lat uprawy ziemniaka zmniejsza w istotnym stopniu populację mątwików. Ostatnio płodozmian został uzupełniony o stosowanie odpornych odmian ziemniaka.
- (9) Ponadto państwa członkowskie powinny być w stanie podjąć w razie potrzeby dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki, o ile nie będzie to stanowiło przeszkody dla przepływu ziemniaków we Wspólnocie, z zastrzeżeniem przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽²⁾. O takich środkach należy zawiadomić Komisję i inne państwa członkowskie.
- (10) Należy zatem uchylić dyrektywę 69/465/EWG.
- (11) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie ustalenie rozmieszczenia mątwików tworzących cysty na ziemniaku, zapobieganie ich rozprzestrzenianiu się i ich zwalczanie, nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki niniejszej dyrektywy mogą zostać skuteczniej osiągnięte na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może podjąć działania zgodne z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 323 z 24.12.1969, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia z 1994 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/35/WE (Dz.U. L 88 z 25.3.2006, str. 9).

- (12) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny być przyjmowane zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustanawia środki, które mają być podjęte przez państwa członkowskie przeciwko mątwikom tworzącym cysty na ziemniaku: mątwikowi agresywnemu *Globodera pallida* (Stone) Behrens (populacje europejskie) i mątwikowi ziemniaczanemu *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens (populacje europejskie), zwanym dalej „mątwikiem”, w celu ustalania ich rozmieszczenia, zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się oraz ich zwalczania.

Artykuł 2

Na użytek niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „urzędowy” lub „urzędowo” oznacza ustanowiony, zatwierdzony lub wykonywany przez urzędowe organy odpowiedzialne państwa członkowskiego określone w art. 2 ust. 1 lit. g) dyrektywy 2000/29/WE;
- b) „odporna odmiana ziemniaka” oznacza odmianę, która podczas uprawy istotnie hamuje rozwój określonej populacji mątwika;
- c) „badanie” oznacza metodyczną procedurę mającą na celu ustalenie obecności mątwika na polu;
- d) „poszukiwanie” oznacza metodyczną procedurę przeprowadzaną w określonym przedziale czasowym w celu ustalenia rozmieszczenia mątwika na terytorium państwa członkowskiego.

Artykuł 3

1. Odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego określają definicję pola na użytek niniejszej dyrektywy, tak by zapewnić jednorodne warunki fitosanitarne w obrębie pola pod względem ryzyka występowania mątwika. Uwzględniają przy tym uznane zasady naukowe i statystyczne, biologię mątwika, uprawę pola oraz określone systemy produkcji roślin żywicielskich mątwika w danym państwie członkowskim.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Szczegółowe kryteria definiowania pola są urzędowo przekazywane Komisji i innym państwom członkowskim.

2. Dalsze przepisy dotyczące kryteriów definiowania pola mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

ROZDZIAŁ II

WYKRYWANIE

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie nakazują przeprowadzanie urzędowego badania występowania mątwika na polu, na którym mają być sadzone lub składowane rośliny wymienione w załączniku I, przeznaczone do produkcji roślin do sadzenia, lub sadzeniaki przeznaczone do produkcji sadzeniaków.

2. Urzędowe badanie przewidziane w ust. 1 przeprowadza się w okresie pomiędzy ostatnimi zbiorami na danym polu a zasadzeniem roślin lub sadzeniaków, o których mowa w ust. 1. Można je przeprowadzić wcześniej, lecz w tym przypadku muszą być dostępne dowody w postaci dokumentów zawierających wyniki takiego badania i potwierdzających, że nie wykryto obecności mątwika i że ziemniaki ani inne rośliny żywicielskie wymienione w pkt 1 załącznika I nie były obecne w momencie prowadzenia badania ani nie były uprawiane od momentu przeprowadzenia badania.

3. Wyniki urzędowych badań innych niż te, o których mowa w ust. 1, przeprowadzonych przed dniem 1 lipca 2010 r. mogą zostać uznane za dowody, o których mowa w ust. 2.

4. Jeżeli odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego ustalą, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się mątwika, urzędowe badanie, o którym mowa w ust. 1, nie jest wymagane w przypadku:

- a) sadzenia roślin wymienionych w załączniku I, przeznaczonych do produkcji roślin do sadzenia, które mają być wykorzystane w obrębie tego samego miejsca produkcji znajdującego się na urzędowo określonym obszarze;
- b) sadzenia sadzeniaków przeznaczonych do produkcji sadzeniaków, które mają być wykorzystane w obrębie tego samego miejsca produkcji znajdującego się na urzędowo określonym obszarze;
- c) sadzenia roślin wymienionych w pkt 2 załącznika I, przeznaczonych do produkcji roślin do sadzenia, jeżeli zebrane rośliny mają być objęte urzędowo zatwierdzonymi środkami, o których mowa w sekcji III lit. A) załącznika III.

5. Państwa członkowskie zapewniają, by wyniki badań, o których mowa w ust. 1 i 3, były urzędowo rejestrowane i udostępniane Komisji.

Artykuł 5

1. W przypadku pól, na których mają być sadzone lub składowane sadzeniaki lub rośliny wymienione w pkt 1 załącznika I, przeznaczone do produkcji roślin do sadzenia, urzędowe badanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, obejmuje pobieranie prób i przeprowadzanie analiz pod kątem występowania mątwika zgodnie z załącznikiem II.

2. W przypadku pól, na których mają być sadzone lub składowane rośliny wymienione w pkt 2 załącznika I, przeznaczone do produkcji roślin do sadzenia, urzędowe badanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, obejmuje pobieranie prób i przeprowadzanie analiz pod kątem występowania mątwika zgodnie z załącznikiem II lub weryfikację określoną w sekcji I załącznika III.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie nakazują przeprowadzanie urzędowych poszukiwań na polach wykorzystywanych do produkcji ziemniaków nieprzeznaczonych do produkcji sadzeniaków, w celu określenia rozmieszczenia mątwika.

2. Urzędowe poszukiwania obejmują pobieranie prób i analizy występowania mątwika zgodnie z pkt 2 załącznika II i są przeprowadzane zgodnie z sekcją II załącznika III.

3. Wyniki urzędowych poszukiwań przekazywane są Komisji na piśmie zgodnie z sekcją II załącznika III.

Artykuł 7

Jeżeli w wyniku urzędowego badania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, oraz innych urzędowych badań, o których mowa w art. 4 ust. 3, nie wykryto obecności mątwika, odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego zapewniają, by informacja o tym została urzędowo zarejestrowana.

Artykuł 8

1. W przypadku stwierdzenia w trakcie urzędowego badania, o którym mowa w art. 4 ust. 1, że pole jest zaatakowane przez mątwika, odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego zapewniają, by informacja o tym została urzędowo zarejestrowana.

2. W przypadku stwierdzenia w trakcie urzędowego poszukiwania, o którym mowa w art. 6 ust. 1, że pole jest zaatakowane przez mątwika, odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego zapewniają, by informacja o tym została urzędowo zarejestrowana.

3. Ziemniaki lub rośliny wymienione w załączniku I, które pochodzą z pola urzędowo zarejestrowanego zgodnie z ust. 1 lub ust. 2 niniejszego artykułu jako zaatakowane przez mątwika lub które weszły w kontakt z glebą, w której stwierdzono obecność mątwika, są urzędowo uznawane za porażone.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI ZWALCZANIA

Artykuł 9

1. Państwa członkowskie nakazują, by na polu urzędowo zarejestrowanym zgodnie z art. 8 ust. 1 lub art. 8 ust. 2 jako zaatakowane:

a) nie sadzić ziemniaków przeznaczonych do produkcji sadzeniaków; oraz

b) nie sadzić ani nie składować roślin wymienionych w załączniku I, które są przeznaczone do przesadzania. Rośliny wymienione w pkt 2 załącznika I mogą być jednak sadzone na tym polu, pod warunkiem że rośliny te objęte zostaną urzędowo zatwierdzonymi środkami, o których mowa w sekcji III lit. A) załącznika III, tak aby nie występowało możliwe do zidentyfikowania ryzyko rozprzestrzeniania mątwika.

2. W przypadku pól, które mają być wykorzystywane do sadzenia ziemniaków nieprzeznaczonych do produkcji sadzeniaków, które to pola zostały urzędowo zarejestrowane zgodnie z art. 8 ust. 1 lub art. 8 ust. 2 jako zaatakowane, odpowiedzialne organy urzędowe państw członkowskich nakazują, by pola te podlegały urzędowemu programowi zwalczania mającemu na celu co najmniej obniżenie liczebności mątwika.

Program, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, uwzględnia określony system produkcji i wprowadzania na rynek roślin żywicielskich mątwika w danym państwie członkowskim, charakterystykę obecnych tam populacji mątwika, stosowanie odpornych odmian ziemniaka o najwyższym dostępnym stopniu odporności, określonym zgodnie z sekcją I załącznika IV, a także w odpowiednich przypadkach inne środki. Program ten jest przekazywany na piśmie Komisji i innym państwom członkowskim w celu zapewnienia porównywalnego poziomu zabezpieczenia pomiędzy państwami członkowskimi.

Stopień odporności odmian ziemniaka, niebędących przedmiotem powiadomienia złożonego na mocy art. 10 ust. 1 dyrektywy 69/465/EWG, jest oznaczany liczbowo zgodnie ze standardową tabelą punktacji przedstawioną w sekcji I załącznika IV niniejszej dyrektywy. Przeprowadzanie analiz pod kątem odporności odbywa się zgodnie z protokołem określonym w sekcji II załącznika IV niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10

1. Państwa członkowskie nakazują w odniesieniu do ziemniaków lub roślin wymienionych w załączniku I, które zostały uznane za porażone zgodnie z art. 8 ust. 3:

- a) w przypadku sadzeniaków oraz roślin żywicielskich wymienionych w pkt 1 załącznika I – by ich nie sadzić, chyba że zostaną poddane dekontaminacji pod nadzorem odpowiedzialnych organów urzędowych państwa członkowskiego przy użyciu odpowiedniej metody przyjętej zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu, opartej na dowodach naukowych potwierdzających, że nie ma ryzyka rozprzestrzeniania się mątwika;
- b) w przypadku ziemniaków przeznaczonych do przetwórstwa przemysłowego lub do konfekcjonowania – by objąć je urzędowo zatwierdzonymi środkami zgodnie z sekcją III lit. B) załącznika III;
- c) w przypadku roślin wymienionych w pkt 2 załącznika I – by ich nie sadzić, jeżeli nie zostały objęte urzędowo zatwierdzonymi środkami, o których mowa w sekcji III lit. A) załącznika III, sprawiającymi, że przestają one być porażone.

2. Specyfikacje metod, o których mowa w ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu, są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 11

1. Bez uszczerbku dla art. 16 ust. 1 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie nakazują, by własnym odpowiedzialnym organom urzędowym zgłaszano przypadki podejrzenia występowania mątwika lub potwierdzenia jego obecności na ich terytorium, spowodowanej załamaniem się lub zmianą skuteczności odpornej odmiany ziemniaka w związku z wyjątkową zmianą składu gatunku, patotypu lub grupy wirulencyjnej mątwika.

2. We wszystkich przypadkach zgłoszonych na mocy ust. 1 państwa członkowskie wymagają przeprowadzenia badania i potwierdzenia właściwymi metodami obecności gatunku mątwika oraz, w stosownych przypadkach, danego patotypu lub grupy wirulencyjnej mątwika.

3. Szczegółowe dane na temat potwierdzeń, o których mowa w ust. 2, są co roku, najpóźniej do dnia 31 grudnia, przesyłane na piśmie Komisji i innym państwom członkowskim.

4. Właściwe metody, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, mogą być przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 12

Państwa członkowskie co roku, najpóźniej do dnia 31 stycznia, przekazują na piśmie Komisji i innym państwom członkowskim

wykaz wszystkich nowych odmian ziemniaków, które na podstawie urzędowo przeprowadzonej analizy zostały uznane za odporne na mątwik. Podaje się w nich gatunki, patotypy, grupy wirulencyjne lub populacje, na które odmiany te są odporne, stopień odporności i rok jego ustalenia.

Artykuł 13

Jeżeli po podjęciu urzędowo zatwierdzonych środków, o których mowa w sekcji III lit. C) załącznika III, nie zostanie potwierdzona obecność mątwika, odpowiedzialne organy urzędowe państwa członkowskiego zapewniają aktualizację urzędowego rejestru, o którym mowa w art. 4 ust. 5 oraz art. 8 ust. 1 i 2, i uchylenie wszelkich ograniczeń nałożonych na dane pole.

Artykuł 14

Bez uszczerbku dla art. 3 i 5 dyrektywy 2000/29/WE, państwa członkowskie mogą zezwalać na odstępstwa od środków, o których mowa w art. 9 i 10 niniejszej dyrektywy, zgodnie z przepisami określonymi w dyrektywie Komisji 95/44/WE z dnia 26 lipca 1995 r. ustanawiającej warunki, zgodnie z którymi niektóre organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne i inne wymienione w załącznikach I–V do dyrektywy Rady 77/93/EWG mogą być wprowadzane do Wspólnoty lub niektórych jej stref ochronnych lub przemieszczane we Wspólnocie lub w takich strefach celem przeprowadzenia prób lub do celów naukowo-badawczych i do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin⁽¹⁾, do celów doświadczalnych lub naukowych lub do prac nad selekcją odmian.

ROZDZIAŁ IV**PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE****Artykuł 15**

W odniesieniu do własnej produkcji państwa członkowskie mogą przyjąć dodatkowe lub bardziej rygorystyczne środki, jakie mogą być wymagane do zwalczania mątwika lub do zapobiegania jego rozprzestrzenianiu się, o ile są one zgodne z dyrektywą 2000/29/WE.

Informacja o tych środkach jest przekazywana na piśmie Komisji i innym państwom członkowskim.

Artykuł 16

Zmiany załączników dokonywane w świetle rozwoju wiedzy naukowej lub technicznej są przyjmowane zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 17 ust. 2.

Artykuł 17

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Zdrowia Roślin, dalej nazywany „komitetem”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 3.8.1995, str. 34. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 97/46/WE (Dz.U. L 204 z 31.7.1997, str. 43).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 18

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przedstawiają one Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują wymienione przepisy od dnia 1 lipca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonania takiego odniesienia jest określany przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19

Dyrektywa 69/465/EWG zostaje uchylona ze skutkiem od dnia 1 lipca 2010 r.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 11 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady
H. SEEHOFER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz roślin, o którym mowa w art. 4 ust. 1, 2 i 4, art. 5 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 3, art. 9 ust. 1 lit. b) i art. 10 ust. 1

1. Rośliny żywicielskie posiadające korzenie:

Capsicum spp.,

Lycopersicon lycopersicum (L.) Karsten ex Farw.,

Solanum melongena L.

2. a) Inne rośliny posiadające korzenie:

Allium porrum L.,

Beta vulgaris L.,

Brassica spp.,

Fragaria L;

Asparagus officinalis L.

b) Cebule, bulwy, kłącza – nieobjęte urzędowo zatwierdzonymi środkami, o których mowa w sekcji III lit. A) załącznika III, hodowane w glebie i przeznaczone do sadzenia, oprócz tych, w przypadku których istnieją dowody, w postaci ich opakowania lub inne, że są one przeznaczone do sprzedaży konsumentom, którzy nie prowadzą profesjonalnej produkcji roślin lub kwiatów ciętych – następujących roślin:

Allium ascalonicum L.,

Allium cepa L.,

Dahlia spp.,

Gladiolus Tourn. Ex L.,

Hyacinthus spp.,

Iris spp.,

Lilium spp.,

Narcissus L.,

Tulipa L.

ZAŁĄCZNIK II

1. W odniesieniu do pobierania prób i przeprowadzania analiz do celów urzędowego badania, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i 2:
 - a) pobieranie prób obejmuje pozyskanie próby gleby w proporcji co najmniej 1 500 ml gleby/ha z co najmniej 100 ukłuc/ha, najlepiej w oparciu o prostokątną siatkę, pokrywającą całe pole, w której odległość pomiędzy punktami pobrania prób wynosi nie mniej niż 5 metrów na szerokość i nie więcej niż 20 metrów na długość. Cała próba jest wykorzystywana do dalszych czynności badawczych, tj. do ekstrakcji cyst, identyfikacji gatunków oraz, o ile to będzie właściwe, do ustalenia patotypu/grupy wirulencyjnej;
 - b) przeprowadzanie analiz odbywa się z zastosowaniem metod ekstrakcji mątwika opisanych w odpowiednich procedurach fitosanitarnych lub protokołach diagnostycznych odnoszących się do nicieni *Globodera pallida* i *Globodera rostochiensis*, tj. standardach EPPO.
2. W odniesieniu do pobierania prób i przeprowadzania analiz do celów urzędowego poszukiwania, o którym mowa w art. 6 ust. 2:
 - a) pobieranie prób oznacza:
 - pobieranie prób opisane w pkt 1, przy czym minimalna proporcja wynosi co najmniej 400 ml gleby/ha,
 - lub
 - ukierunkowane pobieranie prób gleby o wielkości co najmniej 400 ml po wzrokowej ocenie korzeni, w przypadku gdy występują widoczne objawy,
 - lub
 - pobieranie prób gleby o wielkości co najmniej 400 ml, która to gleba miała kontakt z ziemniakami po dokonaniu zbioru, pod warunkiem że można ustalić, na którym polu były uprawiane ziemniaki;
 - b) przeprowadzanie analiz oznacza przeprowadzanie analiz, o których mowa w pkt 1.
3. W drodze odstępstwa standardową proporcję, o której mowa w pkt 1, można zmniejszyć do minimum wynoszącego 400 ml gleby/ha, pod warunkiem że:
 - a) istnieją dokumenty potwierdzające, że na danym polu nie były uprawiane ani obecne w ciągu sześciu lat przed przeprowadzeniem urzędowego badania ziemniaki ani inne rośliny żywicielskie wymienione w pkt 1 załącznika I;
 - lub
 - b) nie stwierdzono obecności mątwika w próbach pobranych w proporcji 1 500 ml gleby/ha podczas dwóch ostatnich, kolejnych urzędowych badań, przy czym po przeprowadzeniu pierwszego urzędowego badania nie uprawiano ziemniaków ani innych roślin żywicielskich wymienionych w pkt 1 załącznika I oprócz tych, dla których wymaga się zgodnie z art. 4 ust. 1 przeprowadzenia urzędowego badania;
 - lub
 - c) nie stwierdzono obecności mątwika ani cyst mątwika bez zawartości organizmów żywych w trakcie ostatniego urzędowego badania, które musiało obejmować próbę pobraną w proporcji co najmniej 1 500 ml gleby/ha, przy czym po przeprowadzeniu ostatniego badania na danym polu nie uprawiano ziemniaków ani innych roślin żywicielskich wymienionych w pkt 1 załącznika I oprócz tych, dla których wymaga się zgodnie z art. 4 ust. 1 przeprowadzenia urzędowego badania.

Wyniki innych urzędowych badań przeprowadzonych przed dniem 1 lipca 2010 r. można uznać za urzędowe badania, o których mowa w lit. b) i c).
4. W drodze odstępstwa proporcję, o której mowa w pkt 1 i 3, można zmniejszyć w przypadku pól o wielkości odpowiednio ponad 8 ha i ponad 4 ha:
 - a) w przypadku standardowej proporcji, o której mowa w pkt 1, z pierwszych 8 ha pobiera się próby z zastosowaniem proporcji określonej w tym punkcie, ale dla każdego dodatkowego hektara proporcję tę można zmniejszyć do minimum wynoszącego 400 ml gleby/ha;
 - b) w przypadku zmniejszonej proporcji, o której mowa w pkt 3, z pierwszych 4 ha pobiera się próby z zastosowaniem proporcji określonej w tym punkcie, ale dla każdego dodatkowego hektara proporcję tę można dodatkowo zmniejszyć do minimum wynoszącego 200 ml gleby/ha.

5. W trakcie kolejnych urzędowych badań, o których mowa w art. 4 ust. 1, można nadal stosować na danym polu, do chwili wykrycia mątwika, zmniejszoną wielkość próby, o której mowa w pkt 3 i 4.
 6. W drodze odstępstwa standardową wielkość próby gleby, o której mowa w pkt 1, można zmniejszyć do minimum wynoszącego 200 ml gleby/ha, pod warunkiem że pole znajduje się w obszarze uznanym za wolny od mątwika, a sposób wyznaczenia i utrzymywania tego obszaru oraz prowadzenia na nim poszukiwań jest zgodny z odpowiednimi międzynarodowymi standardami dla środków fitosanitarnych (ISPM). Szczegółowe dane na temat takich obszarów są urzędowo przekazywane na piśmie Komisji i innym państwom członkowskim.
 7. Minimalna wielkość próby gleby wynosi we wszystkich przypadkach 100 ml gleby na jedno pole.
-

ZAŁĄCZNIK III

SEKCJA I

WERYFIKACJA

W odniesieniu do art. 5 ust. 2 urzędowe badanie, o którym mowa w art. 4 ust. 1, stwierdza, że w chwili weryfikacji spełnione jest jedno z następujących kryteriów:

— brak obecności mątwika na danym polu w ciągu ostatnich 12 lat, co ustala się na podstawie wyników odpowiednich zatwierdzonych urzędowo analiz,

lub

— znana jest historia upraw, pozwalająca stwierdzić, że w ciągu ostatnich 12 lat nie uprawiano na danym polu ziemniaków ani innych roślin żywicielskich wymienionych w pkt 1 załącznika I.

SEKCJA II

POSZUKIWANIA

Urzędowe poszukiwania, o których mowa w art. 6 ust. 1, są wykonywane na co najmniej 0,5 % areалу wykorzystywanego w danym roku do produkcji ziemniaków nieprzeznaczonych do produkcji sadzeniaków. Do dnia 1 kwietnia przekazuje się Komisji wyniki poszukiwań za okres poprzednich dwunastu miesięcy.

SEKCJA III

ŚRODKI URZĘDOWE

A) Urzędowo zatwierdzonymi środkami, o których mowa w art. 4 ust. 4 lit. c), art. 9 ust. 1 lit. b), art. 10 ust. 1 lit. c) i pkt 2b załącznika I, są:

- 1) likwidacja szkodników odpowiednimi metodami, tak aby wyeliminować wykrywalne ryzyko rozprzestrzeniania się mątwika;
- 2) oczyszczanie z gleby przez mycie lub szczotkowanie aż do jej praktycznego usunięcia, tak aby wyeliminować wykrywalne ryzyko rozprzestrzeniania się mątwika.

B) Urzędowo zatwierdzone środki, o których mowa w art. 10 ust. 1 lit. b), polegają na dostawie do zakładu przetwórstwa lub zakładu konfekcjonowania posiadającego odpowiednie, zatwierdzone urzędowo procedury unieszkodliwiania odpadów, w odniesieniu do których stwierdzono, że nie istnieje ryzyko rozprzestrzeniania się mątwika.

C) Urzędowo zatwierdzone środki, o których mowa w art. 13, polegają na ponownym urzędowym pobraniu prób z pola urzędowo zarejestrowanego zgodnie z art. 8 ust. 1 lub art. 8 ust. 2 jako zaatakowane oraz na przeprowadzeniu analiz przy użyciu jednej z metod określonych w załączniku II po upływie okresu wynoszącego co najmniej 6 lat od potwierdzenia obecności mątwika lub od ostatniej uprawy ziemniaków. Okres ten może zostać skrócony do minimum 3 lat, jeżeli podjęto odpowiednie urzędowo zatwierdzone środki zwalczania.

ZAŁĄCZNIK IV

SEKCJA I

STOPIEŃ ODPORNOŚCI

Stopień podatności ziemniaków na mątwika jest oznaczany liczbowo zgodnie z następującą standardową tabelą punktacji, o której mowa w art. 9 ust. 2.

Wynik równy 9 oznacza najwyższy stopień odporności.

Względna podatność (%)	Wynik
< 1	9
1,1–3	8
3,1–5	7
5,1–10	6
10,1–15	5
15,1–25	4
25,1–50	3
50,1–100	2
> 100	1

SEKCJA II

PROTOKÓŁ PRZEPROWADZANIA ANALIZY ODPORNOŚCI

- Analizę przeprowadza się w warunkach kwarantanny, na zewnątrz, w szklarniach lub w komorach klimatycznych.
- Analizę przeprowadza się w donicach, z których każda zawiera co najmniej jeden litr gleby (lub odpowiedniego podłoża).
- Temperatura gleby w trakcie analizy nie przekracza 25 °C, przy czym zapewnia się odpowiednie podlewanie.
- Do sadzenia badanej lub kontrolnej odmiany wykorzystuje się po jednym oczku ziemniaka każdej badanej lub kontrolnej odmiany. Zaleca się usunięcie wszystkich kiełków z wyjątkiem jednego.
- W każdej analizie wykorzystuje się odmianę ziemniaka „Desirée” jako standardową podatną odmianę kontrolną. Do celów kontroli wewnętrznych można wykorzystać dodatkowo inne w pełni podatne odmiany kontrolne o znaczeniu lokalnym. Standardową podatną odmianę kontrolną można zmienić, jeżeli przeprowadzone badania naukowe wskazują, że inne odmiany są właściwsze lub bardziej dostępne.
- Dla patotypów Ro1, Ro5, Pa1 i Pa3 wykorzystuje się następujące standardowe populacje mątwika:

Ro1: populacja Ecosse

Ro5: populacja Harmerz

Pa1: populacja Scottish

Pa3: populacja Chavornay

Można wykorzystać dodatkowo inne populacje mątwika o znaczeniu lokalnym.

- Tożsamość populacji standardowej sprawdza się przy użyciu właściwych metod. Do doświadczeń analitycznych zaleca się wykorzystanie co najmniej dwóch odpornych odmian lub dwóch różnicujących standardowych klonów o znanej odporności.

8. Na inokulum mątwika (P_i) składa się ogółem 5 zdolnych do zakażenia jaj i osobników młodocianych na ml gleby. Zaleca się, by ilość mątwika wykorzystywanego do inokulacji na ml gleby ustalić podczas doświadczeń nad wylęgnięciem. Do inokulacji można wykorzystać cysty mątwika lub jaja i osobniki młodociane mątwika połączone w zawieszynie.
 9. Żywa zawartość cyst mątwika wykorzystywanych jako źródło inokulum wynosi co najmniej 70 %. Zaleca się, by cysty miały 6–24 miesięcy i by były przechowywane bezpośrednio przed użyciem przez co najmniej 4 miesiące w temperaturze 4 °C.
 10. Stosuje się co najmniej 4 powtórzenia (donice) na kombinację populacji mątwika i badanej odmiany ziemniaka. Zaleca się stosowanie co najmniej 10 powtórzeń na każdą standardową podatną odmianę kontrolną.
 11. Czas trwania analizy wynosi co najmniej 3 miesiące, a przed przerwaniem doświadczenia bada się dojrzałość rozwijających się osobników żeńskich.
 12. Cysty mątwika z 4 powtórzeń są pobierane i liczone oddzielnie dla każdej donicy.
 13. Liczebność ostatecznej populacji (P_f) na standardowej podatnej odmianie kontrolnej na koniec analizy odporności ustala się przez policzenie wszystkich cyst ze wszystkich powtórzeń oraz jaj i osobników młodocianych z co najmniej 4 powtórzeń.
 14. Na standardowej podatnej odmianie kontrolnej musi zostać uzyskane tempo reprodukcji wynoszące co najmniej $20 \times (P_f/P_i)$.
 15. Współczynnik zmienności (CV) na standardowej podatnej odmianie kontrolnej nie może przekraczać 35 %.
 16. Względna podatność badanej odmiany ziemniaka w stosunku do standardowej podatnej odmiany kontrolnej ustala się i wyraża jako wartość procentową według następującego wzoru:
$$P_{f\text{odmiany badanej}}/P_{f\text{standardowej podatnej odmiany kontrolnej}} \times 100 \%$$
 17. Jeżeli badana odmiana ziemniaka charakteryzuje się względną podatnością wyższą niż 3 %, wystarcza policzenie cyst. W przypadkach gdy względna podatność wynosi mniej niż 3 %, oprócz cyst liczy się jaja i osobniki młodociane.
 18. W przypadku gdy wyniki analiz w pierwszym roku wskazują, że dana odmiana jest w pełni podatna na określony patotyp, nie ma konieczności powtarzania tych analiz w następnym roku.
 19. Wyniki analiz są potwierdzane przez co najmniej jedną dodatkową próbę przeprowadzaną w innym roku. Do ustalenia wyniku zgodnie ze standardową tabelą punktacji wykorzystywana jest średnia arytmetyczna względnej podatności z 2 lat.
-